

Am alergat cu sufletul

AlbAtros

În zori,
m-am trezit din vis,
alergam desculță
prin fulgi de nea
prin albul de afară
amintindu-mi de alergarea mea
și m-am simțit mai bucuroasă.

Am alergat
destinul să te întâlnesc,
am alergat
prin soare, printre nori
să-ți văd chipul sufletului...

Am alergat
prin zone-ntunecate
crezând că lumina nu-i departe,
am alergat
prin foc și apă
crezând că mă vor întâlni
în căutările mele...

Am alergat când toți
se odihneau
crezând că alergarea
îmi va-ndrepta căutarea
și te voi întâlni...

Am alergat prin slove
crezând că slova mea
îmi va ușura căutarea
și te va întâlni...

Am alergat
chiar de-am greșit cărarea
am alergat neîncetat
sperând că într-o zi
te voi întâlni...

Am alergat
și n-am întâmpinat
nici un portal zăvorât
să-mi închidă drumul...

Am alergat
prin ceasuri verticale
ce ne-au străpuns
precum săgeata lui Cupidon...

Alergând mereu
în urma sau înaintea iubirii
dorind lumina și umbra ei...

Ea,o fire îngăduitoare,
ne-a dăruit mereu răspunsuri
la întrebările nepuse
cernând din înalturi
petale de iubire
precum fulgii albi de nea
sărutând mereu
privirile albastre
din sufletele noastre,
în răsărituri,
ce ne luau de mână colindând
pe tărâmurii fără de sfârșit
unde iubirea înflorea.

Chiar de te-am întâlnit
nu voi înceta alergarea,
voi alerga prin flori
de trandafiri
și voi împărți petalele lor
tuturor îndrăgostiților
prin slove frumos aranjate
dăruind poeme,pline,
cu flăcări de iubire,
sufletelor frumoase.